# יום ב', ט' בניסן תשס"ה (18 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

**אחר תפילת המנחה** בערב פסח, נוהגים רבים לומר **'סדר קרבן פסח'** – דהיינו, פסוקים שמדברים במצוות קרבן פסח, וכן תאור סדר עבודת הפסח כפי שהיתה נעשׂית בבית המקדש. נהגו להוסיף בסדר זה גם תפילות בתחילתו ובסופו של הסדר ... ומתחילים בפרשת קרבן הפסח:

"ויאמר ה' אל משה ואל אהרון בארץ מצרים לאמור. החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחודשי השנה. דברו אל כל עדת ישראל לאמור בעשור לחודש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית." [שמות י"ב 1-3]

[על טקס הבאת קרבן הפסח, שחיטתו וכו' – בע"ה נלמד מחר – 'העשור לחודש הזה'.]

"שה לבית אבות שה לבית."

**הנה לפנינו המצוה הראשונה** שנצטוה בה עם ישׂראל בהיסטוריה. הנה לפנינו קביעת אופי **חג העצמאות** של עמנו. כבר יותר מ- 3300 שנה אנו חוגגים את החג הזה באותו היום, באותה השעה וכמעט באותה הצורה. בזמן שבית המקדש קיים – עם קרבן הפסח. ובזמן שבעוונותינו הוא חרב – בלעדיו. אבל תמיד נמצאת במרכז – ***המשפחה***. ***הבית***. אין קרבן פסח כשאר קרבנות הציבור – אותו אוכלים בבית המקדש הפרטי שלנו, הנצחי, ***בבית***. זהו בית המקדש שלא חרב לעולם, ורק בקיומו אנו ממשיכים ושׂורדים, תמיד.

אין החינוך של ליל הסדר כבשאר הלילות. כל השנה אפשר למנות שליח וללמד את בנינו בבית-הספר. אבל... בלילה הזה – "והגדת לבנך". הבן שואל והאב עונה, ושום שליח בעולם לא יוציא אותו ידי חובתו.

אז מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות? בשני הדברים שהם אחד – הלילה הזה הוא **ליל המשפחה**, והוא-הוא **ליל העצמאות**.

את חגיגות ליל עצמאותנו איננו חוגגים בכיכרות הערים ולא בפרהסיה בכלל. במרכז אירועי יום-העצמאות הזה לא עומדים ראשי העם ולא מנהיגי הדור (אפילו משה רבינו נעלם כמעט מכל סיפור ההגדה!). במרכז החגיגות עומדים אבא ואמא, סבא וסבתא, ובעיקר – **ילדינו ונכדינו**.

בלילה הזה, לא יוצאים לאכול "מנגל" ('מצלה', לפי החלטת האקדמיה ללשון העברית לאחרונה) בחוץ, אלא נכנסים הביתה ואוכלים אותו **בפנים**. ומעניין ש"הפרסום הזה" – עובד! כבר מעל ל- 3300 שנה. ויום העצמאות מתקיים בכל שנה, בכל מקום ובכל צורה, כי מדינה – היא קודם-כל התא המשפחתי שלה. ה"שה לבית", ה"והגדת לבנך" – איש וביתו, **וכלל ישׂראל ביחד**.

[תכלת מרדכי – הגדה של פסח]

§§§

"**הא לחמא עניא**" – נושׂא העניים בפסח בולט יותר מבכל חג אחר. לא רק לארבע כוסות חייב הציבור לדאוג לעניים, אלא אפילו לכך שהם יסבו כבני מלכים. מהו באמת ערכה של הסבה לעניים? ישנם וודאי עניים רבים שיעדיפו ארוחת בוקר למחר על פני... כרים להסב עליהם בכסאם השבור. ה'חפץ חיים' מסביר כי העיסוק המיוחד בעניים בפסח הוא דין מיוחד השייך למושׂג החרות של פסח: אתה אינך יכול להיות בן חוקין אם חברך אינו בן חורין. חירות איננה פונקציה של מעמד כלכלי, אלא של אישיות. ... בהזמנת

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת
**בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

# יום ב', ט' בניסן תשס"ה (18 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

העניים תוך כדי הרמת לחם העוני, אני קובע כי הכרתי בחירותך אינה נובעת ממצבי הטוב. גם אם תהיה לי רק מצה אחת, לא אהיה בן חורין עד שלא אחלק אותה עם חברי.
[תכלת מרדכי – הגדה של פסח]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננֶה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני** בשבת

**בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל